

פרשת לך-לך

ארצות-הברית – מעצמה מוסרית חלק ראשון: שחרור מלחצי מדינות הנפט התוועדות – י"א ניסן תשמ"א

אנו רואים בעולם – כמדובר כמה פעמים – שהוא רועד ומזדעזע, וזעזוע זה גופא הוא באופן שהוא להפך מ"להעלות", אלא אדרבה, הולך ומתדרדר, ו"מצפון תיפתח הרעה", ואין כל צורך בביאורים בזה. ובעולם זה העמיד הקב"ה מדינה שיש בכוחה לעכב זאת. אלא שלשם כך יש צורך לפעול "כמאן דבעי למיעבד".

ובפרט בנוגע למדינה זו, שהקב"ה העמידה במעמד ומצב, שיש ביכולתה לעכב את התפשטות הכפירה, דבר הכרוך בהתפשטות שלום אמיתי בעולם וכי"ב, ובהתפשטות הרעיון – והוא העיקר – שבני-אדם, ויהודים במיוחד, יעבדו את הקב"ה מתוך מנוחת הנפש ומנוחת הגוף, ובשלמותה; ועניין זה כרוך בכך שהמדינה מנצלת את כל האפשרויות שלה ואת כל הכוחות, באופן של "כמאן דבעי למיעבד", מלשון עבודה, ולא להסתגר ולומר "אני את נפשי הצלת".

הדבר כרוך גם בכך שמנצלים את כל הכוחות הקיימים במדינה בשלמותם.

בכלל, זוהי מדינה "אשר לא תחסר כל בה" – לא ח"ו באותה מידה כמו בארץ-הקודש, שעליה נאמר פסוק זה, אבל כאשר רוב ישראל נמצאים במדינה אחת – היא נעשית מדינה חזקה ביותר, בדוגמת המצב שהיה כשישראל היו במצרים, ועד"ז בכל המדינות שלאחרי-זה, הפכה אותה מדינה למדינה הרודה בכל העולם כולו, מושל בכל העולם כולו, "בכיפה".

כל זאת – כשמנצלים את הכחות שיש במדינה.

אבל כאשר יש צורך להיזקק למדינה אחרת, או למדינות אחרות, ועאכו"כ כשנזקקים לכך לצורך דבר חשוב – ממעיט הדבר מהכוח ומההשפעה שיכולים להיות למדינה זו.

עניין זה קשור במיוחד עם "הרואה חמה בתקופתה": כשהמדינה נזקקת לנפט וכי"ב – מוכרחת היא לשמוע לקולם של אחרים, לשמוע לקולם גם בעניינים שהם הפך הצדק, היושר והטוב – עד כדי פגיעה ב"נחלת עולם" שניתנה ל"עם עולם", וניתנה להם ב"ברית עולם".

ובדרך ממילא מזיק הדבר גם לטוב הגשמי, ואפילו לטוב החומרי, של מדינה זו עצמה.

שני הדברים – ההשפעה על העולם והתלות בו – אינם יכולים להיות יחד: הקב"ה קבע את העולם באופן, שהחל מ"שש מאות שנה" – כפי שנאמר בזוהר – נעשה ריבוי חכמה בעולם, והדבר הביא לכך שיהיה גם ריבוי בחכמות חיצוניות, להבדיל.

הדבר הביא להתפתחויות וגילויים שונים, שעבורם יש צורך בחומר שיאפשר לגילויים והתפתחויות אלו לפעול כפי שהם צריכים לפעול; הדבר דורש בחומר גשמי, וחומר גשמי זה נמצא – לכאורה – במדינות אחרות.

ובכן, שני הדברים לא ייתכנו יחד: מכיון שעל מדינה זו הוטל התפקיד להביא שלום אמיתי בעולם, ולא לפגוע בצדק וביושר, גם לא בצדק שבנושא זה, ש"נחלת עולם" שייכת ל"עם עולם" על-ידי "ברית

פרשת לך-לך

עולם" מ"אלוקי עולם" – בהכרח לומר, שמעמד ומצב זה של מחסור בדלק נובע ממחסור בעשיית האדם, שהרי לא ייתכן שמדינה שצריכה לעשות דברים אלו, תהיה "עבד", תהיה מוכרחת לציית לעם שפל, משום שבארצו נמצא עניין פלוני! ואכן, אנו רואים בעיני בשר, ואין צורך בהוכחות לשם כך, שאילו היתה המדינה מפתחת אותם עניינים עצמם שישנם כבר בארצה, בקרקעיתה ובאדמתה – כבר זמן רב שלא היו צריכים להיזקק למדינות אחרות.

וכידוע וכמבואר, וכבר כתבו על כך והקימו רעש בנושא, שאילו היו מפתחים את האפשרויות להשיג נפט, פחם וכיו"ב, במדינה זו – הרי כבר זמן רב ביותר שלא היו צריכים להיזקק למדינות אחרות.

ואדרבה – במדינה זו ישנם חומרים אלו בשופי שכזה, שהיה ניתן להשפיע ולתת מהם למדינות אחרות, בדיוק כשם שנותנים בעניינים אחרים, שבהם מדינה זו היא "משפיע" ולא "מקבל".

הדבר צריך להיות מיוסד על כך, שאין זה ח"ו מצד "כוחי ועוצם ידי" וכדי להרבות את הכבוד המדומה ועניינים של מה-בכך, אלא הדבר מיוסד על כך שהדבר ניתן על-ידי הקב"ה באדמתה של מדינה זו, והדבר ניתן כדי שמדינה זו תוכל להפיץ את הציוויים האמורים בתורה – שבע מצוות בני-נח על כל סעיפיהן, סניפיהן ופרטיהן – בכל העולם כולו!

